

Uutisia.

Teosoofisella Seuralla on nykyään lähes 500 haaraosastoa eli looshia maapallomme kaikissa ääriissä. Sen pääpaikka on Adyarissa, Madrasin etukaupungissa Itä-Indiassa. Adyarissa on suuri teosoofinen kirjasto, joka käsittää enemmän kuin 12 tuhatta teosta kaikilla kielillä, niitten joukossa tuhansia, etenkin sanskrit-kielisiä, käsikirjoituksia.

Näyttelyn aikana, kesäkuun lopulla, pidettiin Parisissa muun muassa kansainvälinen teosoofinen kongressi, johon otti osaa edustajia Englannista, Hollannista, Belgiasta, Espanjasta, Italiasta, Venäjältä, Amerikasta ja Indiasta. Herra *Stuart* Uudesta-Seelannista piti esitelmän »Vanhan ajan tähtitieteestä», ja herra *Paul Gillard* Parisista puhui »Ihmisen älyllisestä ja henkisestä luonnosta». Rouva *Annie Besant* piti esitelmiä seuraavista aineista: »Vanha ja uusi tiede», »Teosoofisen seuran asema maailmassa» ja »Miksi teosoofiset opit ovat tosia». Kongressin viimeisessä, julkisessa kokouksessa oli läsnä noin 900 henkeä.

Eversti H. S. Olcott, Teosoofisen Seuran presidentti, on tänä vuonna käynyt kiertomatalla Euroopassa kaikkialla pitäen esitelmiä ja herättäen innostusta kuulijoissaan vilkkaalla ja viehättävällä puhetaidollaan. Toukokuun lopulla hän otti osaa ruotsalaisen seksioonin vuosikokoukseen Tukholmassa.

Salatieteellinen eli okkultinen kirjallisuus on tänä vuonna rikastunut yleistä huomiota herättäneellä teoksella, kuuluisan ranskalaisen kirjailijan ja tähtientutkijan Camille Flammarion'in kirjalla: *L'Inconnu et les problèmes psychiques de la vie*. Kuten nimi osottaa on teos yliaistillisia (ennen n. k. yliluonnollisia) ilmiöitä koskeva tutkimus. Eri luvuissa käsitellään siinä paitsi tavallisia hallusinatiooneja, aavistuksia, unennäköjä y. m., erittäinkin niitä tapauksia, jolloin ihminen kuolinhetkellään antaa itsestensä tiedon poissaoleville ystävilleen tai omaisilleen. Tekijä on pitemmän ajan kuluessa pääasiallisesti vetoamalla yleisön apuun koonnut runsaan varaston kertomuksia tämän laatusista tapauksista. Nämä tapahtumat hän on tieteellisesti ryhmittänyt ja näyttää, ettei niitä voi pitää törkeän taikauskon tai sokean sattuman tuotteina. Päinvastoin Flammarion'in mielestä nämä yliaistilliset ilmiöt paraiten todistavat, kuinka löyhät materialistisen katsantokannan väitteet ovat, samalla kuin vievät siihen johtopäätökseen, että ihmissielussa on salaisia voimia, joita vielä vähän tunnetaan, mutta joiden tutkimisesta uusi aika on synnyttävä erityisen tieteen. Kirja ansaitsisi tulla suomennetuksi. Ehkä meillä vastedes on tilaisuutta siihen palata.

(*Uusi Aika* 1900, Näyttenumero, Helsingissä 3 p. Lokakuuta 1900, s. 2, palstat 1-2)